

„monda aega, kui sa weel ei jomud, kuida
„siis iggaüks sind au wáart piddas! Kuida
„siis sinno maiapiddamine lorda láks!
„Kuida siis sinno naene sind armastas, kes
„nüüd ööd ja päwad sinno párrast nuttab,
„ja öhkab! Kule Zuhhan, wõtta jälle woi
„must ennese üue, kui jomisse himmo sind
„kõrtsõ kutsub. Sa jälle meheks; par
„randa einast ja jätta sedda suurhirmsa
„jomist mahha, mis sind hukatusse sisse
„wiib. Weel on sul aega ümberpöörda.
„Minna tahhan teha, mis minno jou
„dus on, et sinust weel aus mees soab,
„ja sinno herra aitab sind. Sa ollid
„so muido ni hea mees. Püa nüüd ue
„noug, armas Zuhhan, jälle ni heaks
„sada kui sa ollid, enne kui sa sedda hirm
„sa wina jomist hakk sid. Üra mulle kät
„se peale, ja toora mulle, et sa trüiste sed
„da tahhad piddada, mis sinno ennese õn
„neks

„neks tulleb.“ Nenda pollus armolikkul
wõsil kirriõ õppetaja Zuhhanit. Zuhhan
nutus kui laps nenda leitajõ õppetaja san
nad temma läbbi süddame. Jumma õnnis
tago teid ja tásugo teile tuhhat ford sedda
head, mis tei minule teie! Teie peastate
mind ühhes hirmsast ellust omma õpetusse
läbbi. Willeis inimenne minna ollin; agga
nüüd ma tahhan teie sanna kuulda ja jomist
mahha jätta. Sunam ei woinud temma ööl
da. Temma silmad said wet tõiis ja temma
láks teie kúndia nouga árra „ei ma nüüd
„ka imas ennám et tahha wina jua!“
Kui ta foio tuli, langes ta naese kaela
ümbes, rakis temmale kúit mis õppetaja
temmale ollit üttenud, ja tootas omma
noesete ni wistist kui Jummal taewas on,
et ta mitte unam ei ta haks wina wõtta.
Temma nene ja lapsed lano sid põlweli
mahha ja tonnasid Jummalat, et Jõsa jälle
hea